

SOL YANIM

Kültür – Sanat - Edebiyat

BİR BAYRAM SABAHI

-Hadi Elif! Geç kalacağız. Bak saat 7 olmuş. Daha bir saat yürüyeceğiz.

-Geç kalırsak da bize oyuncak kalır değil mi abi? Hepsini dağıtmazlar. Ayırırlar bize.

-Elbette Elif. Artık senin de bir bebeğin olacak.

Kardeşim ayakkabılarını giyerken onun dünyanın en güzel kız kardeşi olduğunu düşündüm. Kimsenin öyle güzel saçları olamazdı. Yolumuz uzundu. O yırtık ayakkabılarla ne kadar idare edebilirdi bilmiyorum. Önüne düşen kıvrıkcık saçlarını geriye doğru atmaya çalışırken bana dönerek gülümsedi. Bir kız kardeş ancak bu kadar güzel gülümseyebilirdi. Ayakkabılarını tek başına giyebilmiş olmanın başarısı vardı yüzünde.

-Hadi gidelim abi! Artık benim de bir bebeğim olacak..

-Ben de bir araba alacağım. Artık Osman; verdiğim bilyeleri kabul etmiyor, arabasıyla oynamam karşılığında. Annesi kızıyormuş.

-Abi! Bayram da bütün çocuklar mutlu olurlar değil mi? Yoksullar bile..

Cevap vermedim. Gülümseyerek başımı salladım. Bir önceki bayramı ayakkabı boyayarak geçirmiştik çünkü. Bu cevabından emin olmadığım bir soruydu. Kardeşim yavaş yavaş yürümeye başlamıştı. Yorulmuştu belli. O yavaşladıkça "Hadi Elif! Bizi bir sürü oyuncak bekliyor, unutmama bir kucak dolusu." diyordum. Daha hızlı yürümeye başlıyordu. Bir süre sonra dayanamamış olacak ki

-Yoruldu abi..

-Gel kucağım da taşıyayım seni.

Ondan sadece bir yaş büyüktüm. Ama abiysen bir yaş beş yaş fark etmez.

-Bak! Saat sekiz olmuş. 7.30'da orada olmamız gerekiyordu.

Olsun, bize mutlaka ayırmışlardır.

Artık nihayet gelmiştik. Çünkü onu taşıyacak gücüm kalmamıştı. Ortalıkta kimse yoktu. Her yer yırtılmış oyuncak poşeti ile doluydu. Kardeşimin gözlerindeki umutsuzluğu okuyabiliyordum. Zehra Hanım kapıyı kapatıyordu.

Zehra Hanım! Oyuncaklar nerede? Geç kalmadık değil mi?

-Maalesef canım. Oyuncak kalmadı. Yeğenime bile!

-Artık bir daha ki bayrama...

-Neyse önemli değil. Bir daha ki bayrama...

Aslında bu bizim için çok önemliydi. O an ölmek istedim. Kardeşimin yanına oturdum. Başını göğsüme koydu. Tamam ben iyi bir çocuk değildim. Annemin sözünü hiç dinlemezdim. Belki hak etmiyordum. Ama Elif... O çok uslu bir çocuktur. Ağlamaya başladı. Kıvrıkcık saçlarını okşadım.

-Ağlama Elif! Sana söz veriyorum. Büyüyünce bir kamyon dolusu oyuncak alacağım sana. Lütfen ağlama...

Meryem CEYHAN

SOL YANIM

Sol yanımda Bir ağrı var anne
Kalbim sensiz hüznün içinde
Omzumda bir el hissediyorum, seni düşününce
Elin o kadar yumuşak ki cennet kokuyor anne

Sana doyamadan bıraktın, gittin beni anne
Keşke öpseydim gül kokulu ayaklarını
Düşünmeden uyuyamıyorum, sıcacık bakışlarını
Hala hatırlıyorum, melek gibi kanatlanıp beni yalnız bırakışını

Ağlıyorum, anlayamıyorum anne
Her gün bekliyorum, beni kahvaltıya çağırmanı
Üzüldüğümde bana sımsıkı sarılmanı
Sana şaka yaptığımda bana kızmanı
Özledim seni hep özleyeceğim canım annem ...

Sümeyye Sultan USTA

GEÇER

Gün gelir canım sıkılır böyle anlarda
Ama her şey geçer bir zaman sonra
Hani o kırıklık kalır ya kalbinin oralarda
Acıtıyor işte aklıma geldiği anlarda .

Geçer demesi kolay söyleyene
Acıyı sor sen çekene
Tekrar eder o acı anlatırken yine
Ama anlarsın ki sonra
Onun hayatı dönmüş cehenneme

Beklersin her an belki gelir diye
Gururunu yenip gelemes sevdiğine
Yürek acı çeker göremeyince
Onun seni sevdiğini bilemeyince...

Sema SELCUK

ÇUBUK HALİL ŞIVGIN DEVLET HASTANESİ BAŞHEKİMİ SALİM SARIYILDIZ İLE RÖPORTAJ (5 ARALIK 2014)

Salim Bey bize kendinizi kısaca tanıtır mısınız ?

Adım Salim SARIYILDIZ , Göğüs Hastalıkları uzmanıyım. Kırşehirliyim yaklaşık yedi yıldır başhekimlik yapıyorum. Bunun iki yılı Çubuk Devlet Hastanesine ait. Evliyim ve iki çocuk babasıyım.

Türkiye'nin nerelerinde başhekimlik yaptınız, Çubuk'ta gördüğünüz en önemli sağlık sorunu nedir ?

Yedi yıldır başhekimim, iki yıl Çubuk'ta; beş yıl Beypazarı'nda görev yaptım. Hekim eksikliği, sürekli hekim değişikliği olması, nüfus hızının artmasıyla birlikte sağlık alanında her zaman yenilenme ihtiyacı olması temel sorunlardır. Çubuk'un sürekli nüfusu değişiyor. Doktor sirkülasyonu çok oluyor ve bu da hızlı değişim olması demek. Sağlık hizmetinin yanlış uygulandığı bir yöntem; hekimleri mazeret kurasına tabi tutuyorlar...

-Hekimler bu yüzden hastaneyi sahiplenmiyor ve bu da hekim ihtiyacını ortaya çıkarıyor .

Şu ana kadar, başhekim olarak, hastane hedeflerinizin ne kadarını gerçekleştirdiniz ?

%90-80 gerçekleştirdik, zaten hastanemiz güzel ve yeni ,modern bir hastane. Tıbbi malzeme sıkıntısı yok. Hastane ölçeğinde en iyi tıbbi donanımların sahibiyiz. Ufak tefek eksiklerimiz var, ama onları da en kısa zamanda tamamlamaya çalışıyoruz .

Hasta hakları konusunda duyarlılığınızı öğrenebilir miyiz? Bu konuda hastanenizde halkı bilinçlendirme çalışmaları var mı ?

Hasta hakları birimimiz çok iyi bir şekilde çalışmakta, hasta haklarından sorumlu başhekim yardımcımız mevcut. Bir kişiye işlem yapılacaksa veya ihlal edilmiş bir konu varsa hasta hakları biriminde resmi başvuru yapmaları lazım ya da BİMER'e başvurarak haklarını koruyabilmesi. Aynı zamanda çalışan hakları birimimiz de var .

Toplam kalite yönetiminde hedefiniz nedir ?

Sağlık Bakanlığının da üstünde çok durduğu bir mesele. Kalite bir ufuk meselesidir . Kalitenin sonu yok. Herkesin hayatında geçerli; kaliteli insan olmak, kaliteli toplum olmaktan, kaliteli devlet olmaya giden süreç buna toplam kalite denir. Toplam kaliteye en önem veren kurum Sağlık Bakanlığıdır. Kaliteli hizmet verebilmeli ve bunun mutluluğunu yaşamalıdır .

Sayın hocam sizce Halil Şıvgın Devlet Hastanesi Çubuk halkına yeterince hizmet verebiliyor mu ?

Elinden geldiğince, ama bizim dışımızda olan etmenler var. Sonuçta, biz bir ilçe hastanesiyiz yüz yataklı. Boyumuzun ölçüsünü bilmeliyiz. Ama en önemlisi zarar vermeyeceğiz. Kalp masajı bilmeyen birinin "Çekilin ben yaparım." demesi gibi insanlara zarar vermeyeceğiz. Hastanemiz .%90'nın üstünde hizmet verebiliyor.

Sayın hocam hastanenize gelen hastaların hastane ile ilgili şikayetleri oluyor mu, Bu şikayetler hangi sebeplerden kaynaklanıyor, şikayetlerini nereye, nasıl iletebilirler ?

Şikayetler oluyor, Hasta Hakları birimimize, internet üzerinden Bimer'e, Başhekimliğe. Genelde kişisel şikayetler var. Sıra beklemek istemiyorlar. Bir an önce sağlık hizmeti alayım gideyim istiyorlar.

Sayın hocam hastanenizin evde yataklık, bedensel ve zihinsel engelliler için herhangi bir hizmeti ya da çalışması var mıdır ?

Tabi ki var! Evde bakım birimimiz var, hekim öncülüğünde, başhekim yardımcısı da idari koordinatörlüğünü yapıyor. Güzel bir nakil aracımız var. Gerekirse tedavileri veriyoruz ve hastane yatacaksa yatırıyoruz.

Çubuk Halil Şıvgın Devlet Hastanesi tıbbi cihaz ve malzeme konusunda yeterli midir?

Çok büyük çoğunlukla evet, ama insanların aklına hemen Emar geliyor. Biz hastane olarak yetkili mercilerden Emar istedik, ama onların cevabı biraz daha zamanının olduğunu söylemek oldu.

En son olarak katarakt cihazı aldık .Göz tedavisinde en kısa zamanda faaliyete geçireceğiz. .

Sağlık alanında Çubuk'un genel profili nedir ?

Genelde poliklinik hastaları ayakta tedavi edilen hastalar, ileri tetkik istemeyen hastalar var; mevsimsel enfeksiyonlar, göz, bağırsak, mide, baş ağrısı vb, hastalıklar, ama en çok göğüs hastalıkları görülmektedir.

Çubuk Devlet Hastanesinin yapmış olduğu en önemli ameliyatlar nedir ?

Kapalı yöntemle böbrek çıkarma ameliyatı, laparoskopik nefroktomi ameliyatı. İlçelerde bu tür ameliyatlar genelde yapılmaz. A grubu ameliyatları yapıyoruz .

Hemşireliği nasıl bir gelecek bekliyor sizce ?

Hemşirelik zor bir meslek tabi. Kısacası sağlık çalışanı olmak zor. Hemşirelik daha da zor çünkü; 7-24 ayakta çalışıyor. En önemlisi insanlarla muhatapsın, insanlardan hayır duasını da alırsın beddua da. Bunu iyi bilmen, doğru mesleği seçtiğinden emin olman gerekiyor.

Hemşirelik mesleğinin gelecekte en çok tercih edilen meslekler arasında olması için neyin değişmesi gerekiyor ?

Algının değişmesi lazım. Hemşireliğin sağlığın aslı elemanı olduğu bilinmesi lazım. Mali yönden de zorda bırakılmamalı, en önemlisi manevi yönden kimse küçümseyemez. Çok değerli bir iştir.

Erkeklerin hemşirelik mesleğine girmesi mesleğe ne sağladı ?

Hemşireliğin bayan mesleği olmadığını ve her iki cins tarafından yapılacağını ortaya koydu. Gayet de başarı sağlandı. Sayın Salim Bey, sizinle yapmış olduğumuz keyifli söyleşi için teşekkür ediyorum.

RÖPORTAJI YAPAN : Kübra NUR AVCI

BENİM RÜYAM

Rüyamda hayatla röportaj yaptığımı gördüm. Dinlemek isterseniz size de anlatabayım.

“ Benimle röportaj yapmak mı istiyorsun Damla?” diye sordu hayat. “ Zamanınız var mı acaba ? diye sordum. Gülümsedi: “ Benim sonsuza kadar zamanım var.” dedi. Hayat: Hangi sorular var yüreğinde?

-İnsanlarla ilgili en çok neye şaşırıyorsun? Dedim. Hım!.. dedi, derin bir iç çekerekten anlatmaya başladı hayat...

- “Çocukluktan sıkılıp büyümek için acele ediyorlar sonra yine çocuk olmanın özlemini duyuyorlar. Para kazanmak için sağlıklarını kaybediyorlar sonra sağlıklarını kazanmak için paralarını kaybediyorlar. Gelecekle ilgili endişelenmekten şimdiki unutupuyorlar sonra da ne şimdiki ne geleceği yaşayabiliyorlar. Deneyim iyi bir öğretmendir diyorlar. O dersten geçemiyorlar. Bu nedenle de hiç ölmeyecekmiş gibi yaşıyorlar, hiç yaşamamış gibi ölüyorlar.”

Hayat elimi sıkı sıkı tuttu. Bir süre sessiz kaldı. Sonra derin bir nefes aldı. Ona insanların neleri öğrenmelerini istediğini sordum. Hayat yanıtladı:

-“ Hiç kimseyi seni sevmeye zorlamayacağını yapabileceği tek şeyin seni sevmelerine izin vermelerini isterdim. Affetmenin, “affederek öğrenebileceğini” öğrenmelerini isterdim. İnsanın aynı şeye bakıp farklı şeylere görebileceğini öğrenmelerini isterdim. Zengin insanın en çok şeye sahip olan değil, en az şeye ihtiyaç duyan insan olduğunu bilmelerini isterdim. Hayata pozitif bakmanın yaşama sevincinin artırdığını öğrenmelerini isterdim.”

Hayat derin bir nefes verdi, hayatın nefesi kelimelere dönüştü. Söylediklerime yüreğinde yer et dedi söylediği her cümleyi yüreğime kazıdım artık. Tekrarlamaya başladım elimde olmadan:

-Başkalarını affetmek yeterli değil, kendini de affetmeyi öğren!

Son olarak bir soru daha sordum “ Hayat, peki benden ne istiyorsun?” Usulca yanıtladı:

“ Senin, sen olmanı istiyorum, yoksa başkası olursun! Sana bugün ihtiyacım olduğunu bil, yoksa bugün benimle olamazdın! Kendi farkını bil, çünkü ben kendimi tekrar etmeyecek kadar değerli, önemli, tek ve oldukça zenginim. Aslında gerçekten değerli olalım. Senden istediğim tek şey değerimi anlaman ve bilmen.” dedi. Ve usulca hayal meyal rüyamdan uzaklaştı hayat.

Damla KIRAN

GÜVERCİN VE KARTAL

Aynı gökyüzünü paylaşırken birden beklenmedik bir sahneye karşılaşmış küçük güvercin. Bunun üzerine demiş ki:

“-Bu kocaman demir yığınları, bu güzel gökyüzünde ne yapıyorlar?”

Oradan bir ses duymuş ve sesin geldiği yöne durmuş kanatlarını ahenkle çırparken bu sesin kötü kalpli kartala ait olduğunu anlamış.

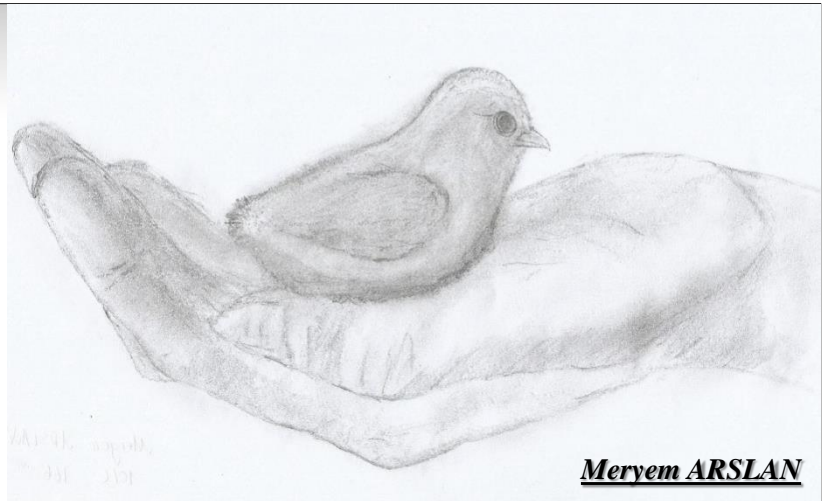
“-Aşağıda bilmediğin olaylar var ufaklık, sen anlamazsın. Bunlar savaş uçakları.” demiş.

Güvercin küçük kalbiyle öyle korkmuş ki kanat çırpmayı unutup birden alçalmaya başlamış. Bunu gören kartal ne olursa olsun hemen yardımına inmiş ve güvercini kurtarmış. Küçük güvercin hemen sormuş:

“-Neden yaptın bunu? Benimle anlaşamıyorsun ama; kurtardın beni, şimdi açıklasana neden?”

Kartal aldırış etmemiş dönmüş arkasını güvercinine giderken güvercinin mırıldaşlarını duyup dönmüş geri. Güvercin donuk bakışlarıyla kartalın kalbini yumuşatmış. Bizim kartal başlamış konuşmaya:

“-Kötü olsam da benim de atan bir kalbim var ve sen daha çok masumsun. Bu gökyüzünde görebileceğin daha çok mavinin tonu var. Güzel günler seni bekliyor.

Meryem ARSLAN

Bak güneş yine senin için parlıyor. Ona gülümse! Seni kurtardım çünkü hiçbir canın yok olmasını istemem.” Demiş ve gitmiş.

Yavru güvercin bu sözlerin üzerine öyle üzülmüş ki... Bir kartalın bu kadar iyi, insanoğlunun ise bu kadar kötü olabileceğine inanmamış.

Bu hayatta kötü bedenlerde kötü kalplerin olduğunu düşünmeyin. Her ne kadar kartal karanlığı simgelese de oda gökyüzünde yaşar. Her canlı atan bir kalbe sahiptir.

Unutmayalım ki; iyilik her canlının içinden gelir.

Zeynep CEYLAN

M.YILMAZ

O BENİM EVİMDİ

“Sen benim nefesimsin” derdi bana. İnanırdım. Yalan sevmezdi o, bilirdim. Kaç insan nefesiyle evlenirdi ki dünya da? Çocuğumuz olmadı hiç. “olsun” derdi. Sen varsın ya. Yeter. O seviyor diye katlanırdım uzun saçlara. Sezdirmezdim.. Birgün öleceğim derdi. Sevginginden öleceğim. Bu yağmur; derdi, seni sevdiğim için yağıyor. Seni sevdiğim için ötüyor kuşlar. Seni sevdiğim için koşuyor insanlar. Bu soğuk? Seni sevdiğim için elbet. Ben ilk karımı hep onunla gördüm. «Cama koş» derdi. Kar yağıyor. Senin için yağıyor.. bizim için.. gözlerimin içi gülerdi. Birlikte yaşlanacağız derdi, birlikte.. Ne zaman işleri ters gitse anlardım. Yüzünden okurdum mutsuzluğunu. Hissettirmezdim.

Bir gün gerçekten gitti. Beni sevdiğinden mi gitti bilmiyorum. Vakti dolmuş herhalde. Elini omzuma attı.. Sabah uyandırmak istedim. “Hayatım, hadi kalk. Gün ışıdı. Bizim için ışıdı..” Ses vermedi. Kolunu omzumdan çektim yavaşça, yüzüne döndüm. Veda etmişti bana, yaşama, kuşlara, kara, yağmura... Bir gün birini canınızdan çok severseniz şayet; sıkı tutun, zira birlikte yaşlanabilirsiniz...

O benim evimdi.

Meryem CEYHAN

YALNIZLIK

Sessiz, sakin bir köşede oturmaktayım,
Kalabalıklar arasında kaybolmuş gibiyim sanki.
Havada hafif bir esinti var,
Hafiften hafife içimi soğutan.
Sadece müzik var yanımda.
İnsanlardan o kadar uzağım ki;
Yanımdakilerin sesini dahi duymuyorum,
Bu kadar yakınlım yalnızlığa.
Yalnızlık nedir bilir misiniz siz?
Kalbinizin sesini duydunuz mu hiç?
Kendi başına çabalamak nedir ki?
Hayata tutunmaya çalışmak.
Şimdi daha güçlüyüm, daha eminim kendimden.
Dimdik yürüyorum artık; bıkmadan, usanmadan...
Eskisi gibi mutsuz değilim artık,
Yalnızlığa giden bu yolda.

Tuğçe ERTEN

NEŞELİ DAKİKALAR

Veli Hoca;

Sıkça koridorda koşarken görülen veli hocanın en sevdiği şey öğle arası dışarı çıkarken izin alan öğrencilerdir. En sevmediği şey ise teneffüste harman markette olan öğrenciler. Bu arada sınıfa “Veli hoca geliyor!” diye koşup girerek sırasına oturan espri sever arkadaşlarımızın (hiç komik değil) baş kahramanıdır. Her seferinde de inanılır. Ani duygu değiştirme huyuyla akıllara kazınan veli hocamız unutulmaz bir başyapıttır. Saygılar hocam..

Dilek Hoca:

Telefon yakalamakla geçimini sürdüren Dilek Hoca'nın en sevdiği şey Galatasaray'dır. Bir de Youtube'da fenomen olan “Hayatı tesbih yapmışım” ı sıkça izlemek. Karakteri, sivri diliyle tanınan Nef'i ye benzettiğimiz Dilek Hocamızın sıkça görüldüğü yerler hakkında bilgi veremeyeceğim çünkü o her an her yerde olabilir. Hocam sayenizde KPSS'de tarihten 25 yaptım..

İsmail Hoca:

Sabahları okul kenarlarında arabayla gezmesiyle tanınan İsmail hoca, bir turda okuldan kaçan 15 öğrenciyle dönme yeteneğine sahiptir. Hemen hemen her öğrencinin velisini aramıştır. Okuldan kaçmayı düşünen öğrencilerin aklına gelen ilk isim olarak kazanmıştır o tarihe. Zaten okuldan kaçmak günah arkadaşlar.

Meryem CEYHAN

Aylin POLAD

Dergimizin yayımlanması için katkıda bulunan Özbirlik Yangın Söndürme ve Güvenlik'e Teşekkür Ederiz.

İMTİYAZ SAHİBİ

İsmail YILDIZ

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ

Şafak AYYILDIZ

YAYIN KURULU

Yıldız CÜNNÜK

OKUL ADRES TELEFON

ÇUBUK

GENEL YAYIN YÖNETMENİ

Zeki KOÇ

GÖRSEL DANIŞMAN

Dilek KOÇ

YAYIN KURULU

Zeki KOÇ

Dilek KOÇ

GEVHER NESİBE MESLEKİ VE TEKNİKANADOLU LİSESİ

Ankara Bulvarı No 66 Çubuk Ankara

0312 838 44 07